یادداشت روز

صحنه‌آرایی خاص برای انتخابات ایران

فرا رسیدن روز اجرای برجام پس از ۶ ماه را می‌توان از دو چشم‌انداز هیجانی و عقلانی مورد قضاوت قرار داد. طبیعتا مسائل مهمی که بر سرنوشت یک کشور اثر می‌گذارد تولید هیجان مثبت یا منفی می‌کند اما قبل و بعد از هر هیجانی باید سنجید که این واکنش چه قدر واقعی و چه قدر مجازی و خیالی اســـت. اگر زمانی درباره درستی این گزاره که «حتی مشکل آب خوردن مردم و آلودگی هوا به تحریم‌ها و برجام مربوط است» تردید وجود داشت، اکنون بخشی از این تردید مرتفع شده است. تعجب نکنید. همین که ضمن دعوت به جشن، مدارس هم تعطیل می‌شـــوند تا مشکل آلودگی هوا حل شود، نشان می‌دهد میان برجام و تحریم و آلودگی‌ها ربطی - ولو بسیار بعید- برقرار بوده است وگرنه دلیلی نداشت در حالی که در شرایط آلودگی شدیدتر هوا با تعطیلی مدارس مخالفت شد، در شرایط آب و هوایی بالنسبه بهتر، مدارس ۲ روز تعطیل شوند.

روزنامه‌هایی که دیروز تیترهایی به بزرگی «شام‌رفت» و «امام آمد» زدند و نوشتند «تحریم رفت - صبح بدون تحریم- خلاص شدیم- تحریم خاک شد - فروپاشی تحریم و...»، هر چند ۲۸ ماه است که هر چندوقت یک‌بار جشن می‌گیرند و مردم را به جشن آشتی با آمریکا فرا می‌خوانند اما پیش و بیش از همه از سرانجام این مسیر هراسانند. یکی از همین روزنامه‌ها دو روز پیش تصریح کرده بود «تزریق شادی پسابرجام به مثابه چاقوی دو لبه است و نارضایتی حاصل از بی‌ثمر بودن شادی ممکن است گریبان خود دولت را بگیرد». یکی دیگر از همین روزنامه‌ها (هفت صبح) ۲۷ مرداد درباره جشن و هیجان‌های پس از توافق وین هشدار داد «واقعیت این است که ۳۴ روز پس از توافق، جز اخبار نویدبخش برای آینده هیچ اتفاق مهمی در اقتصاد رخ نداده است. اخبار مربوط به ورود و خروج هیئت‌های بازرگانی کم‌کم فروکش می‌کند و همه دیگر می‌دانند نباید منتظر اتفاق خاصی باشند... بخشی از طبقه متوسط هنوز با خبرهای خروج از انزوای بین‌المللی و شایعات پروازهای مستقیم به دنیای غرب و خریدن هواپیماهای مسافربری و کنسرت گروه‌های خارجی در ایران در حال معاشقه هستند اما درست همزمان با این دلدادگی‌ها، بخش‌های فرودست با بدبینی به اتفاقات نگاه می‌کنند. اگر بهبود اقتصادی در آینده نه چندان دور حاصل نشود، آخرین بارقه‌های اعتماد این طبقه به دولت و ثمره‌های توافق از بین خواهد رفت. اگر دولت موجی از ثمرات ملموس توافق هسته‌ای برای این گروه پرشمار از مردم را تدارک نبیند ممکن است با یک موج سهمگین از افکارعمومی مواجه شود که حتی انتخابات مجلس در اسفند را تهدید کند».

یک غصه بزرگ همین است که برخی طیف‌های سیاسی متاسفانه سرنوشت مسائل مهم را به انتخابات گره زده و بخش عمده مسئولیت‌های دولتی را از منظر انتخابات می‌بینند. نظیر همان سخنان ناپسندی که یک دیپلمات ارشد ما در شورای روابط خارجی آمریکا عنوان کرد مبنی بر اینکه اگر توافق به سرانجام نرسد، مردم در انتخابات آتی مجلس ایران فرصت انتخاب نخواهند داشت یا آن مقام ظاهراً محیط‌زیستی که به بی‌بی‌سی گفت توافق اهرمی را در انتخابات و در مقابل سایر گروه‌ها در اختیار اصلاح‌طلبان قرار می‌دهد! وقتی اولویت‌بندی این‌گونه شد، توافق به هر قیمت اصل می‌شـــود و سپس اجرای توافق به هر قیمت ولو با وجود نقض عهدهای طرف توافق در دستور کار قرار می‌گیرد و به همین دلیل قدرت تأمین کف حقوق ملی محدود می‌شود. به همین دلیل وقتی ۱۵۰ مورد تحریم جدید ظرف ۲۸ ماه و حدفاصل توافق موقت ژنو تا توافق وین و ســـپس تا روز اجرای برجام - در بحبوحه انجام تعهدات ایران - علیه کشور ما تصویب یا اجرا می‌شود، مجبور می‌شوند ماجرا را به خدشه در روح توافق تقلیل دهند و خطوط قرمز حداقلی ترسیم شده در سطح نظام را دور بزنند؛ یا گوشمان را بگیرند و نشنویم که طرف اصلی توافق به صراحت می‌گوید بلافاصله پس از انجام تعهدات از سوی ایران، تحریم‌های جدید را با بهانه گوناگون به اجرا می‌گذاریم. آنها دوست دارند روی ابرها راه بروند و جانب خیال‌های خوش را از دست ندهند و حقیقت‌ها را نبینند و نشنوند که غیر از محافل آمریکایی، حتی محافل اروپایی هم می‌گویند چیدمان برجام به گونه‌ای است که ریسک سرمایه‌گذاری در ایران را همچنان بالا نگه می‌دارد و رئیس‌جمهور آمریکا تنها می‌تواند تحریم‌های هسته‌ای مدنظر را متوقف کند آن هم فقط برای ۱۲۰ روز و هیچ سرمایه‌گذاری برای مهلت ۴ماهه سرمایه‌گذاری نمی‌کند؛ یا این مصوبه مورد حمایت دولت آمریکا که هزینه سفر اتباع ۳۸ کشور به ایران مساوی است با محرومیت از امتیازات ویزایی سفر به آمریکا. یا اینکه تعلیق و توقف یا لغو ۱۳ درصد تحریم‌ها و ابقای ۸۷ درصد آنها و یا احیای همان ۱۳ درصد تحریم‌ها با بهانه‌های جدید، هیچ فرصت پایدار اقتصادی ایجاد نمی‌کند. با همه اینها کسانی دوست دارند این تلقی را به مردم تلقین کنند که می‌توان بدون استراتژی اقتصادی -به تعبیر رهبر معظم انقلاب اقتصاد مقاومتی- و صرفا با امید بستن به نظر عنایت غرب رونق اقتصادی ایجاد کرد و کام مردم را پس از ۲۸ ماه حلواحلوا گفتن شیرین کرد؛ اگر کسی توانست دنبال سایه بدود و به سر آن سایه برسد، در آن صورت می‌توان دنبال حسن ظن به آمریکا و غرب هم دوید و عاقبت به خیر شد.

واقعیت این است که رویه تنش‌زدایی یکطرفه با آمریکا و غرب در همین ۲ سال و نیم اخیر به سودای سود و افزایش درآمد قیمت نفت را به سقوط انفجاری کشاند و درآمد نفتی ما را حداقل به نصف رساند. اعلام روز اجرای توافق به ویژه اگر با اعلام افزایش فروش نفت ایران کامل شود بنابر پیش‌بینی‌ها حتی قیمت نفت را به زیر ۲۰ دلار نیز خواهد رساند. پس یکی از دستاوردهای نقد برجام، سقوط شدید درآمدهای نفتی ماست! از آن سو آمریکا مصمم است به اعتبار چیدمان آشفته و ناموزون برجام ریسک سرمایه‌گذاری خارجی در ایران را شدیدا بالا ببرد. خروجی این روند ظرف دو، سه یا ۶ ماه آینده چه می‌تواند باشد؟ افزایش درآمدها؟ رونق اقتصادی؟ ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتر؟ یا حداکثر گشودن بازار مصرف داخلی به سوی اجناس مصرفی و حتی تجملی خارجی و فشار بیشتر بر تولید و سرمایه‌گذار داخلی؟ آیا جز هدف‌گیری انتخابات مجلس، راهبرد دیگری هم در میان است؟! و آیا وضعیت بغرنج موجود را جز برخی مشاوران مغرض برای دولت به ارمغان آورده‌اند؟ به راستی اکنون کسی پاسخ می‌دهد که آیا واقعا قرار است هر روز ۱۷۰ میلیون دلار (ماهانه ۵ میلیارد و سالانه ۶۰ میلیارد دلار) به کشور بیاید؛ رقمی که ادعا می‌شد زیان هر روز تأخیر در اجرای برجام است؟! ده‌ها سوال مهم از این دست چیزی نیست که با پمپاژ هیجان و جشن و پایکوبی و فراخوان طیف الکی خوش بتوان برای آن پاسخ جور کرد. اثر جشن و هیجان چند ساعت یا حداکثر چند روز است و پس از آن، از شهروند عادی تا کاسب و بازاری و صنعتگر و سهامدار و تولیدکننده می‌پرسند آن وعده‌های رونق و گشایش به کجا ختم شد؟

اما فراتر از برخی شـــتابزدگی‌ها و اشـــتباهات در دولت، به نظر می‌رسد آمریکایی‌ها هم‌آهنگ با جریان غربگرا در ایران به پروژه مهم‌تری می‌اندیشند و همین، ماجرای برجام را قدری پیچیده کرده است. ۱۳ مرداد ۱۳۹۴ ارنست مونیز وزیر انرژی آمریکا فاش کرد «توافق (برجام) بخشی از رویکرد امنیتی بزرگ‌تر آمریکا برای خاورمیانه است». ایران در کانون این پروژه قرار دارد و باید اقتدار آن از درون به چالش کشـــیده شود. قدرت ایران در اسلامی و انقلابی و الهام‌بخش بودن آن است. متقابلا اگر بشود تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی در سطح حاکمیت یا تلقی افکار عمومی را سکولاریزه کرد و میان «سیاست» و «انتخابات» ایران با اسلام ناب و روحیات انقلابی جدایی انداخت، مقدمات توقع آمریکا برای بی‌ثبات یا ضعیف کردن ایران فراهم شده است. رایج است که سکولاریسم را به «عرفی‌سازی» ترجمه می‌کنند. به نظر می‌رسد با عنایت به لورفتگی و بدنامی عنوان عرفی‌سازی که نماد ستیزه‌جویی با دین یا مرزگذاری با آن شده، غرب و غربگرایان بر سر پیگیری عنوان رقیق‌تر «متعارف شدن» و «متعارف‌سازی» سیاست و انتخابات ایران (تبدیل شدن به راحت‌الحلقوم و لقمه سهل‌الهضم) به تفاهم رسیده‌اند. ردپای این خط را در تحریف امام(ره) و اسلام ناب، سفیدسازی شبکه فتنه، تردیدافکنی در ماهیت شیطان بزرگ و شعار مرگ بر آمریکا، متهم کردن سیاست خارجی جمهوری اسلامی به ماجراجویی و... می‌توان مشاهده کرد. اوباما و کری بارها تصریح کرده‌اند رژیم تحریم‌ها و ساختار اصلی آن برقرار می‌ماند و به تعبیر سخنگوی کاخ‌سفید، تحریم‌های جدید روی میز است و باید رویکرد ایران در حوزه‌های منطقه‌ای، موشکی و تروریسم (حمایت از محور مقاومت) را با تحریم تحت فشار گذاشت. از درون این فرآیند، پروژه اصلی‌تر سر بر می‌آورد و آن روی میز گذاشتن «انقلاب اسلامی» -و شاخه‌های رشد یافته آن در منطقه -و مذاکره و معامله بر سر آن است! احتمالا با معلوم شدن بی‌سرانجامی وعده لغو تحریم‌ها، باب بحث و فضاسازی در این زمینه گشوده خواهد شد تا علت نافرجامی و زیانباری توافق برای ایران را نزد افکارعمومی به حاشیه یا انحراف بکشانند.

آمریکا اکنون با یک چالش مواجه اســـت. از یک ســـو از بن‌دندان به بی‌ثبات‌سازی و امتیاز ندادن به ایران معتقد است و از طرف دیگر این نگرانی را دارد که تشدید سوءظن به توافق با آمریکا موجب آسیب استراتژیک برای جریان غربگرا در فاصله ۴۰ روز تا انتخابات پارلمانی و خبرگان شود. بنابراین آمریکا مجبور است شیب فشار و سخت‌گیری را فعلا پایین نگه دارد و با اغماض به برخی فضاسازی‌ها و آمد و شدهای تبلیغاتی بنگرد یا حتی در این صحنه‌ســـازی و صحنه‌آرایی نقش ایفا کند، نظیر دستوری که اوباما به عنوان مجوز فروش هواپیمای مسافربری به ایران صادر کرد. تغذیه پفکی و آدامسی بهترین عنوانی است که می‌توان برای بسته (پکیج) فراهم شده از سوی طرفین غربی و غربگرا اطلاق کرد؛ حجیم و پرطمطراق، بدون ارزش غذایی واقعی و دهان پرکن یا دهان شیرین‌کن اما با تأثیر کوتاه مدت! تاکتیک موازی، الصاق این «شیرینی خیالین» به سرنوشت جریان تجدیدنظر طلب در بررسی صلاحیت نامزدها و انتخابات ۷ اسفند است. غربگراها چه پیروز شوند نظیر انتخابات ریاســـت‌جمهوری ۷۶ و مجلس ۷۸ و چه ناکام بمانند مانند سال ۸۸، چه درون حاکمیت ریشه‌های اقتدار ملی را سست و نابود کنند و چه علیه آن برآشوبند، در هر صورت اسباب ایجاد بی‌ثباتی و ناامن‌ســـازی در ایران هستند و به همین دلیل نشان شده آمریکایی‌ها به ویژه در ۲۰ سال اخیر بوده‌اند. مفهوم عنوان میانه‌رو که در این زمینه ترویج می‌شود، ارتجاع نسبت به اصول پیشرو و مترقی انقلاب است. به تعبیر «سارتر» «روشنفکران غربزده» هرگز کوچک‌ترین حرفی برای زدن جز آنچه ما در دهانشان می‌گذاشتیم ندارند بلکه حتی حق حرف زدن را از مردم خودشان هم گرفته‌اند».

یک واقعیت تلخ و تا حدی مبهم در این میان وجود دارد و آن نســـبت رئیس‌جمهور و دولت با جریان سرشکســـته‌ای است که فتنه‌های ۷۸ و ۸۸ را تدارک کرد و از جمله در سخنرانی ۲۳ تیر ۱۳۷۸ آقای روحانی به عنوان مزدور آمریکا و سرویس‌های جاسوسی غرب معرفی شد. سخنگوی حزب اعتدال و توسعه - که دبیرکل آن سخنگوی دولت است - ۱۹ دی در مصاحبه با خبر آن‌لاین خبر قابل تأمل و نگران‌کننده‌ای را بازگو کرده است. «برخی اصلاح‌طلب‌ها در دوران اصلاحات تندروی‌هایی کردند... اینکه اشاره کردید ما به اصلاحات نزدیک شدیم واقعیت این است که آنها به ما نزدیک شدند. اکنون آنها دارند حرف‌های ما را می‌زنند و من خبر دارم که در جلسات خصوصی به ما پیغام می‌دهند که به آقای روحانی بگوییـــد این قدر تند نرود. آنها اکنون از ما معتدل‌تر حرکت می‌کنند. می‌گویند که دولت تجربه ما را تکرار نکند»! این پیغام خیلی هشدارآمیز است که تندروهای پیشانی سیاه و مورد مذمت آقای روحانی درگذشته، به رئیس‌جمهور پیغام بدهند این‌قدر تند نرو و تجربه ما را در دولت تکرار نکن! مصادیق این هشدار را در سیاست خارجی، سیاست داخلی، سیاست فرهنگی و اقتصادی دولت می‌توان به وفور پیدا کرد. باید نگران برخی مشورت‌های غلط و آدرس‌های انحرافی بود که می‌تواند به آسیب‌های بزرگ برای منافع ملی و امنیت ملی منجر شود و مانع از نام نیک در تاریخ شود. نباید برای مصارف کوتاه مدت سیاسی یا انتخاباتی، در هیجان‌های فاقد محتوایی که به ناامیدی و سردرگمی و نارضایتی ختم می‌شود، دمید.

محمد ایمانی

دبّه آمریکا در نخستین روز اجرای برجام

تحریم‌ها نرفته برگشت!

سرویس سیاسی-

کمتر از ۲۴ ســـاعت پس از اعلام آغـــاز برجام و رفع تحریم‌های هســـته‌ای علیه کشورمان، وزارت خزانه داری آمریکا تحریم‌های جدیدی را به بهانه برنامه موشکی ایران اعمال کرد.

در اولین ساعت روز یکشنبه ظریـــف و موگرینـــی بـــا قرائت بیانیه‌ای روز اجرای برجام و رفع تحریم‌هایی که سال‌ها به بهانه‌ای فعالیت‌های صلح آمیز هســـته‌ای علیه کشـــورمان وضع شده بود را اعلام کردند.

روزنامه‌های زنجیره‌ای مانند همیشـــه به صف شدند و این بار پرشـــورتر از گذشته به این ماجرا در صفحات نخست خود پرداختند. یکی از «صبح بدون تحریم» گفت و دیگری از «یک روز خوب برای دنیـــا»، یکی از «ســـپیده دمید» خبر داد و دیگری بشارت داد که «خلاص شدیم»!

اما واقعی‌ترین تصویر از حال و هـــوای صبح اولیـــن روز برجام را نیویـــورک تایمـــز گزارش کرد و نوشـــت: مردم ایران اســـتقبال چندانـــی از روزی که قرار اســـت در آن تحریم‌هـــا به‌صورت عملی برداشته شـــوند، نکرده‌اند و دیگر خبری از جوانان پرچم به‌دستی که در خیابان‌ها به جشن پرداخته‌اند، نیست.

نیویورک تایمز عدم‌اســـتقبال مردم را چنین تشـــریح می‌کند: «[ایـــن امـــر] منعکس‌کننـــده ناامیدی‌های بســـیار و وعده‌های عمل نشـــده‌ای است که ایرانی‌ها در دو سالی که مذاکرات به طول انجامیده، شاهدش بودند. زمانی که دولت با لحن مثبت درباره مذاکرات صحبت کرده و انتظـــارات مردم را بـــالا می‌برد، تعداد کمی انتظار داشتند که زندگی‌شان بهبود یابد».

بعـــد از ظهر رئیـــس جمهور کشورمان نشستی خبری برگزار کرد و در پاســـخ به این سوال که دولت در قبال عهدشکنی آمریکا در ادامه اجرای برجام چه واکنشی نشـــان می‌دهد و اگر قرار باشـــد تحریم‌هـــا در ازای مواردی نظیر نقض حقوق بشـــر و یا تروریسم برای کشـــور ما دوباره نیز اعمال شـــود، دولت در ایـــن زمینه چه واکنشـــی خواهد داشت؟ گفت: این احتمالات وجود دارد و به هر حال دولت ایالات متحده آمریکا بدعهدی‌ها و ظلم‌های فراوانی به مردم ما روا داشـــته، بنابراین بنا نیســـت که ما به خاطر برجام به یک کشـــوری مثل آمریکا اعتماد کنیم، اما در عین حال در برابر هر کنشی واکنش خواهد بود.

تحریم‌های تازه

ساعتی از نشست آقای روحانی نگذشـــته بـــود کـــه خبرگزاری فرانسه در خبری فوری از اعمال تحریم‌های تازه علیه کشـــورمان به بهانه برنامه موشـــکی خبر داد. نکتـــه قابل توجـــه در اعمال این تحریم‌هـــا آن بود کـــه بلافاصله پس از خـــروج هواپیمای حامل جاسوسان آمریکایی در بند ایران از کشورمان، اتفاق افتاد!

وزارت خزانـــه داری آمریکا با صدور بیانیه‌ای از افزودن نام ۱۱ شرکت و افراد جدید به فهرست تحریم‌های ایران به واسطه ارتباط با برنامه موشکی ایران خبر داد. نام این افراد و شرکت‌ها در فهرست تحریم‌هـــای ثانویـــه آمریکا قرار گرفته و از ایـــن پس دارایی‌های آنها در آمریکا بلوکه شده و اتباع آمریکا قادر به مبادله اقتصادی با آنها نخواهند بود.

در بیانیـــه وزارت خزانه‌داری آمریکا عنوان شـــده است که این یازده فرد و شرکت به دلیل «ایفای نقش در انجام خرید به نمایندگی از برنامه موشـــک‌های بالستیک ایران» در فهرســـت تحریم‌ها قرار گرفته‌اند.

در این بیانیه شرکت مبروکه که یک شرکت مستقر در امارات است، شـــرکتی دخیل در خرید اقلام حســـاس مورد استفاده در برنامه موشـــکی معرفی شده که در کشـــورهای ثالث اقدام به راه اندازی شرکت‌کرده و تحریم‌ها را دور می‌زده است.

همچنین ادعا شـــده است که پنج نفر از افراد تحریم‌شـــده، در خریـــد قطعات برنامه موشـــکی نقش داشـــته‌اند. در بیانیه عنوان شده اســـت: «این اقدام همخوان با تعهد دولت ایالات متحده برای هدف قرار دادن کســـانی است که به تلاش‌های ایران برای به دست آوردن اقلام برنامه موشـــک‌های بالستیکش، کمک می‌کنند.»

بقیه در صفحه ۱۰

سخنگوی شورای نگهبان خبر داد

تأیید صلاحیت ۴۰درصد داوطلبان ۲۰ روز فرصت برای اعتراض

سخنگوی شورای نگهبان از تأییـــد صلاحیت ۴۰درصد داوطلبان نمایندگی دهمین دوره مجلس شورای اسلامی در هیئت‌های نظارت بر انتخابات خبر داد.

نجات‌الله ابراهیمیان سخنگوی شـــورای نگهبـــان در گفت‌وگو با تســـنیم از احـــراز صلاحیت ۴۰ درصـــد داوطلبـــان نمایندگی در انتخابات دهمیـــن دوره مجلس شـــورای اســـلامی در هیئت‌های نظـــارت بر انتخابـــات خبر داد و گفت: این نتیجه قطعی نیست، زیرا شورای نگهبان می‌بایست به مدت ۲۰ روز به اعتراضات داوطلبینی که شرایطشان احراز نشده و شکایتی دارند، رسیدگی کند.

وی افـــزود: احتمال اینکه در مدت ۲۰روزه بررسی صلاحیت‌ها در شورای نگهبان نتایج تغییر کند، وجود دارد.

ســـخنگوی شـــورای نگهبان بـــا بیـــان اینکه این شـــورا هنوز وارد بررســـی صلاحیت داوطلبان انتخابات مجلس نشـــده اســـت، خاطرنشـــان کرد: داوطلبینی که صلاحیت‌شان احراز نشده است، می‌توانند از امروز به مدت ۲۰ روز مراتب اعتراضشـــان را به شورای نگهبان ارائه کنند.

اسامی تایید نشده رد صلاحیت‌ها

گفتنی است دیروز رسانه‌های مختلـــف لیســـتی از اســـامی نامزدهای رد صلاحیت شـــده از سوی هیئت‌های نظارت را منتشر کردند که هنوز مراجع ذیصلاح در مورد این اسامی اظهار نظر رسمی نکرده‌اند .

سیدحسین هاشمی استاندار تهران نیز ظهر دیروز در حاشـــیه چهارمین دوره آموزشـــی اعضای شـــوراهای اســـلامی تابعه استان تهران که با محوریت هیئت حل اختلاف و رســـیدگی به شکایات اســـتان تهران در پارک فن‌آوری پردیـــس برگزار شـــد، در جمع خبرنگاران در خصوص لیست تائید صلاحیت‌های نامزدهای مجلس شـــورای اســـلامی اظهار داشت: آنچه در وزارت کشـــور مشـــاهده کردیـــم آمار بالایی بود و به نظرم این تعداد بالای رد صلاحیت‌ها به دور از انتظار بود.

استاندار تهران ادامه داد: این تعداد بالای رد صلاحیت‌ها به دور از انتظـــار بود و چنین انتظاری از هیئت نظارت استان تهران نداشتم، اما باید بررسی کامل و جامعی در این خصوص صورت بگیرد.

هاشـــمی ادامه داد: هنوز ۲۰ روز مهلـــت قانونی وجـــود دارد و داوطلبان می‌توانند شکایت کنند و به هر دلیلـــی که رد صلاحیت شده‌اند، می‌توانند طی این زمان به شورای نگهبان مراجعه کنند و به طور حتم با بررسی مجدد افرادی که حقشان حضور در لیست تایید است، مجدداً به انتخابات بازگردند.

خبـــر دیگـــر این کـــه برخی رسانه‌های جریان اصلاحات خبر استعفای عبدالحســـن مقتدایی استاندار خوزستان را منتشر کردند.

این رســـانه‌های وابســـته به جریان اصلاحات مدعی شـــدند که استاندار خوزســـتان به دلیل آنچه رد صلاحیت‌های گسترده از سوی شورای نگهبان در این استان خوانده شده، استعفا داده است.

گفتنی اســـت روابط عمومی اســـتانداری خوزســـتان نیـــز در گفت‌وگویی با فـــارس به صورت شفاهی استعفای استاندار را رد کرد اما تا این لحظه تکذیبیه رسمی از سوی استانداری خوزستان درباره شایعه اصلاح‌طلبان منتشر نشده است.

تکذیب اخبار مربوط به تایید صلاحیت‌های خبرگان

خبر دیگـــر این کـــه در پی انتشار گســـترده تایید صلاحیت برخی کاندیداهای خاص انتخابات مجلس خبرگان، یک منبع آگاه در شورای نگهبان به خبرنگار فارس گفت: بررسی صلاحیت نامزدهای مجلس خبرگان هنوز نهایی نشده و هرگونه خبری درباره تایید یا رد صلاحیـــت داوطلبان، فاقد مبنا و خبرسازی است.

ایـــن منبـــع آگاه تاکید کرد: متاسفانه برخی جریان‌های خاص به جـــای طی کـــردن روندهای قانونی تلاش می‌کنند با روش‌های غیراخلاقـــی و از طریق شـــانتاژ تمایلات خود را محقق سازند اما همانگونه که آیت‌الله یزدی تاکید کردند شورای نگهبان به هیچ وجه تحت تاثیر فشارها قرار نمی‌گیرد و به وظیفه قانونی و شـــرعی خود عمل می‌کند.

خبر ویژه

شرکت‌های اروپایی همچنان نگران مجازات‌های تحریمی آمریکا

با وجود لغو احتمالی تحریم‌ها، شـــرکت‌های آلمانی هنوز هم جانب احتیاط را برای سرمایه‌گذاری در ایران حفظ کرده‌اند.

دویچه‌وله در گزارشـــی نوشـــت: با وجود لغو احتمالی تحریم‌هـــا علیه ایران شرکت‌های خودروســـاز آلمانی می‌گویند، هنوز هم جانب احتیاط را نگه داشته و برای ورود گسترده به بازار ایران سیر تحولات را نظاره می‌کنند.

دویچه‌وله فارسی نوشت: خودروسازان آلمانی به رغم لغو تحریم‌های غرب علیه ایران در حال حاضر قصد سرمایه‌گذاری‌های بزرگ در این کشور را ندارند. فولکس واگن، بزرگ‌ترین شرکت خودروسازی اروپا اعلام کرده که ما روند توسعه را دنبال و گزینه‌های ممکن را ارزیابی خواهیم کرد.

دویچـــه وله افزود: در حال حاضر هیچ تصمیم و نتیجه‌گیری قطعی‌ای در این باره وجود ندارد. آئودی و پورشه، دو شرکت زیرمجموعه فولکس واگن نیز اظهارات مشابهی کرده‌اند.

ســـخنگوی «بی‌ام‌و» تاکید کرده است که ورود به بازار ایران در آینده بستگی به سمت و سوی روند سیاسی و اقتصادی دارد.

دویچه وله نوشت: قرار است نمایندگی این شرکت در ایران توسط مرکز منطقه‌ای آن در دبی سرپرســـتی و هدایت شـــود، اما مســـئولان این شرکت هم می‌گویند، تحریم‌ها مانع از اجرای این طرح است و به دلیل تحریم‌ها ما نمی‌توانیم برای نمونه جایی را اجاره کرده و افراد را اســـتخدام کنیم، چون نمی‌توانیم دستمزدهایشان را پرداخت کنیم.

در همین حال سو میلارد مشاور حقوقی مؤسسه استفانسون هارورد به بی‌بی‌سی گفته است مسئله اصلی پس از اجرای برجام، غلبه بر جو نگرانی ناشی از تحریم‌هاست که همچنان وجود دارد. وضعیت تحریم‌های آمریکا قدری پیچیده است.

مشاور حقوقی مؤسسه استفانسون هارورد ادامه داد: مسئله مهم این است که ایران بتواند پرداخت‌های خود را به درستی انجام دهد.

وی گفت: مشکل اصلی این است که آمریکا روی شرکت‌های بین‌المللی خیلی فشار وارد کرده که با ایران داد و ستد نکنند.

یادآور می‌شـــود پیش از این بـــه هنگام اعلام توافق ویـــن، روزنامه اقتصادی فایننشال تایمز ضمن گزارش مبسوطی تصریح کرده بود: این توافق هزینه و ریسک سرمایه‌گذاری در ایران را بالا نگه می‌دارد.

آمریکا پس از توافق ژنو تا امروز بارها افراد و شـــرکت‌های مختلف را به خاطر همکاری با ایران مورد تحریم‌ها و مجازات شـــدید قرار داده است. جریمه برخی از این مجازات‌ها بالغ بر ۹-۸ میلیارد دلار بوده است.

خلق یک شبه ۸۰ منطقه آزاد با توجیه اقتصادی یا مصرف انتخاباتی؟!

خلق یک شـــبه ۸۰ منطقه ویژه و آزاد اقتصادی بدون زیرســـاخت‌های اولیه، تاریخ مصرف انتخاباتی دارد.

خبرگزاری دانشجو در گزارشی نوشت: «خلق یک شبه ۸۰ منطقه ویژه اقتصادی، بهترین عنوانی است که می‌توان به لایحه ایجاد مناطق جدید آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی داد. با این توضیح که تفسیر لایحه ارائه شده از سوی دولت، تنها مشتمل بر پیشنهاداتی برای اعلام مناطق آزاد در هفت منطقه جدید بود؛ اما بعد از بررســـی در کمیســـیون اقتصادی بیش از ۱۰ برابر شد و روی هم به ۸۰ منطقه افزایش یافت! این لایحه اگرچه در نشســـت روز ۲۹ آذر، نتوانســـت آرای لازمه را کسب کند اما با اصرار برخی نمایندگان دوباره در دستور کار پارلمان قرارگرفت و حالا قرار اســـت در صحن علنی بررســـی شود. اما ماجرا چه بود؟ پشت پرده اصرار نمایندگان برای ده برابر کردن یک شبه مناطق آزاد در کشور چیست؟ و اصلا آیا این مناطـــق تاکنون به دردی هم خورده‌اند؟! بوی انتخابات یکشـــنبه ۲۹ آذرماه بود که افزایش فله‌ای مناطق آزاد تجاری، صنعتی ویژه اقتصادی، با وجود کســـب ۱۱۷ رای در پارلمان، نتوانست به قانون تبدیل شود و رد شد. گیر کار این بود که براساس نص برنامه پنجم توسعه، در سراسر سال‌های اجرای این قانون وضع هرگونه تضعیـــف و یا تخفیف مالیاتی ممنوع اســـت؛ این‌گونه بود که محمدرضا باهنر که آن روز ریاســـت پارلمان را برعهده داشت، با استناد به تبصره یک ماده ۱۱۷ قانون پنجم توسعه، تصویب آن را منوط به اخذ دست کم دو سوم آرای مجلس دانست. ترکان موافق این لایحه بود.

خبرگزاری دانشـــجو می‌افزاید: حتی اگر تصور کنیم لایحه پیشنهادی دولت برای اعلام منطقه آزاد در آن هفت ناحیه، با مطالعات مناســـب و با توجیه و تعبیه زیرساخت‌های کافی و در نظر گرفتن جمیع جوانب ارائه شده بود، به نظر نمی‌رسد کمتر کسی در گنره‌ای بودن پیشنهاد افزودن آن ۷۰ نقطه دیگر به لایحه پیشنهادی، کمترین تردیدی داشته باشد.

طراحان پیشـــنهاد، اگرچه پشـــت عناوین دهان پرکنی مانند حرکت در چارچـــوب اقتصاد مقاومتی و با حمایت از ســـاخت داخل پنهان شـــدند، اما واقعـــا مدعـــای «حمایت از تولید» آن هم در مناطق محـــروم و مرزی که فاقد زیرساخت‌های اولیه برای زندگی است، (چه برسد به کارخانه و تولید!) مضحک‌تر از آن است که قابل دفاع باشد!

ایـــن همه رانت، این همه امتیاز، ایـــن همه انواع معافیت‌های مالیاتی و گمرکی بدون کمترین نظارت؛ اگر فســـاد نمی‌شـــد عجیب بود! تخفیفات مالی و مالیاتی که قانون‌گزار نخســـتین‌بار در ســـال ۱۳۶۸ برای تشویق ســـرمایه‌گزاران در سه منطقه آزاد در نظر گرفته بود، نه تنها کمترین کمکی در راســـتای تقویت تولید نکرد، بلکه موجبات افزایش چشـــمگیر فســـاد و رانت‌خواری در این مناطق را فراهم آورد. نبود نظارت و شفافیت کافی در ساختار و عملکرد مناطق آزاد، امتیازات جذاب تجاری را که می‌توانســـت اوضاع اشـــتغال و صنعت مملکت را زیر و رو کند، به اختاپوس هفت ســـری تبدیل کرد که در تمام بدنه بروکراتیک مملکت «نفوذ» کرده است. در تمام این سال‌ها مناطق آزاد تجاری عملا به جولان‌گاهی برای مفسدین اقتصادی و حیاط خلوت دولت‌ها تبدیل شده است. متخلفین به ساده‌ترین ترفندها قانون را دور می‌زنند و حسابی از رانت‌هایی که روزگاری قرار بود به داد تولید برسد، سواستفاده می‌کنند. به این ترتیب اگر افزایش فله‌ای مناطق آزاد در کشور، آن‌چنان که کمیسیون اقتصادی مجلس شـــورا پیشـــنهاد کرده، تصویب شود؛ نه تنها نظم و ثبات پولی و مالی بازار را مختل خواهد کرد، که موجبات تعمیق فســـاد سیستماتیک نهادینه شده در ساختار مناطق آزاد را فراهم خواهد کرد.

بررســـی آمار تراز تجاری مناطق آزاد در ســـال ۱۳۹۲ نشان می‌دهد حجم کل واردات به صادرات نزدیک به بیســـت و پنج برابر بوده اســـت! (از مناطق آزاد در این سال، «۱۳۲میلیون» دلار کالا صادر شد، در حالی که «۳/۲ میلیارد» دلار کالا وارد شد) روشن است! مناطق آزاد به اتوبانی برای واردات کالاهای عمدتا بنجل و مصرفی به کشور تبدیل شده است.

چرا باید در فهرست جامعتین باشد؟

یک روزنامه خانوادگی خواستار قرار گرفتن هاشمی به عنوان سرلیست نامزدهای جامعتین شد!

روزنامه آرمان که به خانواده هاشمی نزدیک است، می‌نویسد: جامعتین (جامعه مدرسین و جامعه روحانیت) این روزها بیش از همیشه فعالیت دارد و می‌خواهد بار دیگر به روزهای اوج خود بازگردد؛ یعنی آن روزهایی که تصمیم دو تشـــکل روحانی برای تمام اصولگرایان فصل‌الخطاب بود.

این روزنامه می‌افزاید: حالا هم قرار اســـت انتخابات مجلس شـــورای اسلامی و خبرگان برگزار شـــود و لیست انتخاباتی جامعتین از ارزشی بالا برخوردار است. آیا آیت‌الله هاشمی در این لیست است؟ این سؤالی است که امروز در ذهن بسیاری وجود دارد و تا این لحظه پاسخ مطمئنی به آن داده نشده است اما در محتوا و لحن پاسخ‌ها می‌توان حدس زد که لیست جامعتین با حضور نام آیت‌الله هاشمی در صدر آن بیش از همیشه مورد توجه قرار خواهد گرفت. در روزگاری جامعه مدرسین توسط تعدادی از آیات عظام حوزه علمیه تاســـیس شد و در دوران انقلاب و سال‌ها بعد از پیروزی آن، بـــه عنوان مرجعی فراجناحـــی درخدمت اهداف انقلاب و نظام بود، اینک کمی سیاسی‌تر شده و مواضع جناحی برخی در آن بر همگان آشکار شده است. وضعیت مشابهی نیز کمابیش درباره جامعه روحانیت مبارز وجود دارد. بی‌هیچ پرده‌پوشی و تعارفی باید گفت که آیات هاشمی رفسنجانی و سیدحسن خمینی در سپهر سیاسی امروز، بســـیار شناخته شده هســـتند. قرار گرفتن این نام‌ها در آن فهرست‌ها باعث اعتبار دوسویه می‌شود.

این فضاسازی روزنامه اجاره‌ای درباره سرلیستی در حالی است که در صدر قرار گرفتن نام هاشمی در فهرست جامعتین بحث جدی وجود دارد و بنابر برخی اخبار این احتمال از ســـوی جامعتین (به ویژه جامعه مدرســـین) منتفی شده است. علت ماجرا روشن است چه اینکه آقای هاشمی نه‌تنها نتوانست با جریان برانداز در فتنه و آشوب آمریکایی صهیونیستی ۸۸ (کودتای مخملی) مرزبندی کند بلکه متأسفانه به نوعی رفتار کرد که بازی در زمین دشمن بود. وی پس از آن نیز درباره موضوعاتی نظیر مبارزه با اســـتکبار آمریکا، در مســـیر تحریف خط امام(ره) قرار گرفت. مواضع هاشمی درباره ســـوریه و داعش نیز متأسفانه بسیار به مواضع آمریکایی‌ها شباهت داشـ